

at der er Grund til at forhøje Bevillingen, thi det er der ikke. Bevillingen maa staa i et nogenlunde rimeligt Forhold til den Nytte, den kan gøre. Men, som jeg sagde før, jeg har ikke noget mod en Forhøjelse af Bevillingen, naar det klart fremgaar, at der er Trang dertil. Denne Trang skal dokumenteres enten fra Fiskerne selv eller deres Forening. Jeg mener derfor at burde fraraade Medlemmer her i Tinget at stemme for dette Forslag, idet det rigtigste og naturligste er, at Begæringen om Forhøjelse af denne Understøttelse fremkommer fra Fiskernes Foreninger, og navnlig maa den fremkomme fra den Forening, som særlig har haft med den Sag at gøre, nemlig den danske Fiskeriforening.

Det andet Forslag gaar ud paa at forandre Reglerne for Udlaan til Fiskere saaledes, at Kommunen ikke skulde have med denne Sag at gøre. Ogsaa dette Forslag maa jeg fraraade, thi det er dog klart, at det er ganske umuligt for Staten at indlade sig med hver enkelt Fisker. Det vilde blive et overordentlig stort og besværligt Arbejde, som Staten ikke kan overtage. Derimod forekommer det mig, at, som det nu er ordnet, ere Kommunerne interesserede i Sagen, og de kende jo de lokale Forhold, kunne altsaa meget lettere skønne over, hvad der i det enkelte Tilfælde er rigtigt og forsvarligt. Noget ganske andet vilde det være, hvis Staten kunde træde i Forbindelse med Foreninger af Fiskere. Det vilde forandre Forholdet ret betydeligt, hvis en Forening kunde garantere over for Statskassen for de Laan, dens Medlemmer fik, hvis Foreningen med andre Ord hæfter solidarisk. Det var et Spørgsmaal, der kunde drøftes og tænkes nærmere over. Men i den Henseende foreligger der ikke noget Andragende, hverken fra Fiskerne eller deres Foreninger. Derfor anser jeg det for rigtigst indtil videre at blive staaende ved den nuværende Ordning. Jeg anbefaler derfor at stemme mod disse to Ændringsforslag.

**Formanden:** Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Borgbjerg:** I den højtærede Landbrugsministers Mellemværende med min ærede Kollega, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), skal jeg ikke blande mig. Men den højtærede Minister tillod sig i sit

Svar til min Kollega at blande mit Navn ind i Debatten, idet han sagde, at hvis det ærede Medlem vilde have noget frem, som efter Landbrugsministerens Mening var uvederhæftigt, skulde han henvende sig til mig, og jeg vilde saa sørge for at faa det ind i „Socialdemokraten“, hvor der var Plads til den Slags Ting. Jeg vil straks afvise dette og sige, at det vilde være et urigtigt Sted at gaa hen. Landbrugsministeren maatte hellere henvise f. Eks. til Journalister ved et Blad, der tilhører hans Kollega, Justitsministeren. Netop for ganske nylig tog dette Blad ikke i Betænkning at tilegne Venstre Æren for et Lovforslag, der var indbragt fra vor Side om Tilskud til frie Fattiggasser. Der var der mange Spalters Plads til en saadan Tilegnelse for Venstre af et Forslag, der var kommet fra vor Side. Jeg vil for øvrigt minde om, at sidste Gang den ærede Landbrugsminister satte Uvederhæftighed i Forbindelse med mig, var, da vi havde den Ære at tale sammen ved Finanslovens første Behandling. Jeg var da i Stand til at paavise, hvor mærkværdigt tankeløs, for at bruge et mildt Udtryk, den højtærede Minister havde været i sine Beskyldninger mod vort Parti. Paa Sp. 344 i Folketingsstidenden for i Aar vil man finde, at Landbrugsministeren beskyldte mit Parti for at være Aarsagen til de tiltagende Børneforbrydelser her i København, ganske løst. Jeg paaviste paa Sp. 556, at Landbrugsministeren end ikke havde sat sig ind i de simpleste Tal angaaende denne Sag, end ikke havde gjort sig bekendt med den Statistik, der foreligger let tilgængelig, nemlig Rigsdagstidendens Tillæg. Den højtærede Landbrugsminister havde ikke et Ord at tilsvare mig paa min bestemte Paavisning af, at han var uvederhæftig paa dette Omraade. Jeg .....

**Formanden:** Tiden for en kort Bemærkning er omme.

**Landbrugsministeren (Ole Hansen):** Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg slet ikke har brugt Ordet „uvederhæftig“. Naar det ærede Medlem altsaa har faaet fat paa det Ord, maa det ligge i, at han har den Opfattelse, at det, at de ærede Medlemmer fra Socialdemokratiets Side ved forskellige Lejligheder staa op og fremhæve, at det er dem, der ere Skyld i, at et eller andet godt kommer frem, staaer i Forbindelse med Uvederhæftighed.